

Arrest

nr. 325 769 van 25 april 2025
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat L. TRIGAUX
Adolphe Lacomblélaan 59-61/bus 5
1030 BRUSSEL

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Palestijnse nationaliteit te zijn, op 23 oktober 2024 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 9 oktober 2024.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking tot vaststelling van het rolrecht van 28 oktober 2024 met referentnummer X.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 28 januari 2025 met toepassing van artikel 39/73 van voormelde wet.

Gelet op het verzoek tot horen van 10 februari 2025.

Gelet op de beschikking van 19 maart 2025 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 7 april 2025.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter M. RYCKASEYS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat L. TRIGAUX.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Overeenkomstig artikel 39/73, § 2 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet) werd aan de partijen de grond meegedeeld waarop de kamervoorzitter steunt om te oordelen dat het beroep door middel van een louter schriftelijke procedure kan verworpen worden. *In casu* wordt het volgende gesteld:

“1. Verzoekende partij, die verklaart van Palestijnse afkomst te zijn, dient beroep in tegen de beslissing “niet-ontvankelijk verzoek (internationale bescherming in een andere EU lidstaat)” van 9 oktober 2024, genomen door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) op grond van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de Vreemdelingenwet. Uit het administratief dossier blijkt dat aan verzoekende partij in Griekenland op 14 oktober 2022 de

vluchtelingenstatus toegekend werd (administratief dossier, map 6, landeninformatie, EURODAC MARKED HIT).

2. Deze bepaling vormt de omzetting naar Belgisch recht van het wederzijds vertrouwensbeginsel vervat in artikel 33, lid 2, a) van de Richtlijn 2013/32/EU van het Europees Parlement en de Raad van 26 juni 2013 betreffende gemeenschappelijke procedures voor de toekenning en intrekking van de internationale bescherming. Dit beginsel van wederzijds vertrouwen betreft evenwel een weerlegbaar vermoeden.

Het wederzijds vertrouwensbeginsel wordt weerlegd indien de voorzienbare levensomstandigheden van een verzoeker, die als persoon die internationale bescherming geniet in een andere EU-lidstaat, hem zouden blootstellen aan een ernstig risico op onmenselijke of vernederende behandeling in de zin van artikel 4 van het Handvest. De weerlegging vereist, specifiek voor wat betreft de voorzienbare levensomstandigheden, dat er sprake is van een situatie waarin een bijzonder hoge drempel van zwaarwegendheid is bereikt. Deze drempel wordt bereikt wanneer de onverschilligheid van de autoriteiten van een lidstaat tot gevolg zou hebben dat een persoon die volledig afhankelijk is van overheidssteun, buiten zijn wil en zijn persoonlijke keuzes om, terechtkomt in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie die hem niet in staat stelt om te voorzien in zijn meest elementaire behoeften zoals eten, zich wassen en beschikken over woonruimte, en negatieve gevolgen zou hebben voor zijn fysieke of mentale gezondheid of hem in een toestand van achterstelling zou brengen die onverenigbaar is met de menselijke waardigheid (HvJ 16 juli 2020, C-517/17, Addis, pt. 50-51 met verwijzing naar HvJ 19 maart 2019, Ibrahim e.a., C-297/17, C-318/17, C-319/17 en C-438/17, pt. 90 en 101).

Wanneer er in een lidstaat sprake is van “tekortkomingen die hetzij structureel of fundamenteel zijn, hetzij bepaalde groepen van personen raken”, dan vallen deze tekortkomingen bijgevolg enkel onder artikel 4 van het Handvest wanneer zij voormelde bijzonder hoge drempel van zwaarwegendheid bereiken (cf. HvJ 19 maart 2019, gevoegde zaken 297/17, C 318/17, C 319/17 en C 438/17, Ibrahim e.a., pt. 89). Verder kan er niet worden uitgesloten dat een persoon die om internationale bescherming verzoekt, kan aantonen dat er sprake is van buitengewone omstandigheden die specifiek hemzelf betreffen en die ertoe kunnen leiden dat hij bij terugzending naar de lidstaat die hem reeds internationale bescherming heeft toegekend, wegens zijn bijzondere kwetsbaarheid wordt blootgesteld aan een risico op een behandeling die strijdig is met artikel 4 van het Handvest (HvJ 16 juli 2020, C-517/17, Addis, pt. 52 met verwijzing naar HvJ 19 maart 2019, C-163-17, Jawo, pt. 95).

3. Uit de door beide partijen bijgebrachte landeninformatie blijkt niet dat de levensomstandigheden van begunstigden van een internationale beschermingsstatus in Griekenland zodanig zijn dat deze begunstigden, als zij naar daar zouden terugkeren, a priori allemaal automatisch zullen worden geconfronteerd met een reëel risico om terecht te komen in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie waartegenover de Griekse autoriteiten onverschillig (zouden) staan. De situatie is niet van die aard te zijn dat elke statushouder zich in of bij terugkeer naar Griekenland in een staat van zeer verregaande materiële deprivatie bevindt, die het onmogelijk maakt om in zijn of haar elementaire levensbehoeften te voorzien. Dit neemt niet weg dat er in Griekenland sprake is van een zeer precarie situatie waardoor de grootste voorzichtigheid en zorgvuldigheid zijn geboden bij de beoordeling van beschermingsverzoeken van statushouders in Griekenland. De situatie voor statushouders in en bij terugkeer naar Griekenland is ernstig en moeilijk, hetgeen onder andere het gevolg is van de administratieve obstakels waarmee zij worden geconfronteerd waardoor zij in zware en schrijnende levensomstandigheden kunnen terecht komen met belemmeringen inzake de toegang tot o.a. socio-economische en medische hulp.

In dit verband moet rekening worden gehouden met “alle gegevens van de zaak” (HvJ 19 maart 2019, Ibrahim e.a., pt. 89) en is het noodzakelijk op basis van de individuele omstandigheden van de verzoekende partij haar verzoek te beoordelen, waarbij het aan de verzoekende partij toekomt om in dit verband de nodige concrete elementen aan te reiken die van aard zijn om het vermoeden dat zij zich kan beroepen op de beschermingsstatus die haar in Griekenland werd verleend en de rechten die daaruit voortvloeien zodanig zijn dat zij niet terechtkomt in een staat van zeer verregaande materiële deprivatie te weerleggen.

4. Verzoekende partij slaagt er in casu niet in dit vermoeden te weerleggen. Ze betwist weliswaar in haar verzoekschrift op algemene wijze, doch slaagt er niet in een ander licht te werpen op hetgeen in de bestreden beslissing concreet met betrekking tot haar persoonlijke situatie en levensomstandigheden als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland wordt vastgesteld. Door louter te verwijzen naar algemene informatie, haar reeds afgelegde verklaringen te herhalen en te stellen dat zij het niet eens is met de gevolgtrekking van de commissaris-generaal, brengt verzoekende partij geen concrete en geobjectiveerde elementen aan die een ander licht kunnen werpen op de bevindingen van de commissaris-generaal inzake de niet-ontvankelijkheid van haar beschermingsverzoek.

Verzoekende partij maakt vooreerst niet aannemelijk dat zij over een bijzondere kwetsbaarheid beschikt die haar zou verhinderen haar rechten te doen gelden, verbonden aan haar status toegekend in Griekenland, of waardoor zij bij terugkeer naar Griekenland een risico loopt te worden blootgesteld aan behandelingen die in strijd zijn met artikel 3 van het EVRM of artikel 4 van het Handvest. Tijdens het persoonlijk onderhoud haalt zij aan dat het psychisch niet goed met haar gaat. Dit is vooral het gevolg van het feit dat haar kinderen zich in Gaza bevinden en zij niet weet waar zij zich bevinden. Zij panikeert snel en heeft vooral de hele tijd angst (NPO, p. 3). Zij verklaart voor deze psychische klachten niet in behandeling te zijn in België omdat zij moet werken. Zij stelt ook in staat te zijn om het interview af te leggen. Verzoekende partij legt geen medische documenten neer omtrent haar psychische problemen. Zij brengt enkel een algemeen bericht van Ulyse van 20 juni 2024 bij over de pathogene effecten van de oorlog in Gaza op personen van Palestijnse origine die in België verblijven (stuk 2 bij het verzoekschrift). Hoewel er niet betwist wordt dat de situatie in Gaza een psychologische impact kan hebben op verzoekende partij, kan echter niet blijken dat verzoekende partij persoonlijk dermate zware psychische problemen ondervindt dat deze haar zelfstandig functioneren beïnvloeden. In het verzoekschrift stelt zij dat zij begonnen zou zijn met psychologische begeleiding, maar zij legt hiervan geen bewijs neer. Verder beweert verzoekende partij in het verzoekschrift opnieuw dat zij analfabeet zou zijn, terwijl zij bij de DVZ en tijdens het persoonlijk onderhoud verklaarde tot het derde middelbaar naar school geweest te zijn (NPO, p. 7-8). Daarnaast legt zij ook een getuigenis van haar Belgische werkgever neer waaruit blijkt dat verzoekende partij geen geschreven instructies begrijpt. Hieruit kan echter enkel afgeleid worden dat zij geen Nederlands begrijpt, maar niet dat zij analfabeet zou zijn (stuk 3 bij het verzoekschrift). Dat haar broer de data van haar vertrek op een briefje geschreven heeft voor haar om de chronologie van haar reis weer te geven, toont dit an sich ook niet aan. Bovendien is het loutere feit dat verzoekende partij analfabeet zou zijn ook niet voldoende om te spreken van een bijzondere kwetsbaarheid. Uit bovenstaande kan niet blijken dat zij kampt met psychologische of medische problemen of andere elementen die haar zelfstandig functioneren beïnvloeden. Er kan dan ook niet op objectieve wijze een bijzondere kwetsbaarheid in hoofde van verzoekende partij worden vastgesteld. Aldus brengt verzoekende partij wat betreft haar persoonlijke situatie geen specifieke elementen aan waaruit moet worden besloten tot het bestaan van een bijzondere kwetsbaarheid in haar hoofde in de zin van de relevante rechtspraak van het Hof van Justitie.

Er liggen in casu geen specifieke elementen voor waaruit in hoofde van verzoekende partij een bijzondere kwetsbaarheid kan blijken die haar bij een terugkeer naar Griekenland zou blootstellen aan behandelingen die in strijd zijn met artikel 3 van het EVRM of artikel 4 van het Handvest.

5. Verzoekende partij is een zesendertig jarige man. Uit het administratief dossier en haar verklaringen blijkt dat aan verzoekende partij in Griekenland op 14 oktober 2022 de vluchtelingenstatus toegekend werd (administratief dossier, map 6, landeninformatie, EURODAC MARKED HIT). Uit haar verklaringen en het administratief dossier blijkt dat zij ook een verblijfsvergunning ontving die nog geldig is tot en met 12 oktober 2025 (administratief dossier, map 5, documenten, stuk 11 en NPO, p. 6). Dit stemt overeen met de algemene landeninformatie die voorligt. Hieruit blijkt dat personen met de vluchtelingenstatus een verblijfsvergunning ontvangen die geldig is voor drie jaar (AIDA, "Country Report Greece. Update 2023", juni 2024, p. 243). Het verstrijken van de geldigheid van deze verblijfstitel blijkt nergens uit en wordt door verzoekende partij niet aangetoond.

6. Het komt aan de begunstigde(n) van internationale bescherming toe om de nodige inspanningen te doen om zich te integreren in de samenleving waar hij/zij internationale bescherming heeft bekomen, door er onder meer werk en huisvesting te zoeken en de taal te leren. Er kan van verzoekende partij verwacht worden dat zij de nodige procedures doorloopt en geduld uitoefent vooraleer hieromtrent conclusies te trekken. Zulke inspanningen mogen geenszins blijken uit verzoekende partij haar verklaringen en gedragingen. Tijdens het persoonlijk onderhoud verklaart verzoekende partij dat zij wachtte op haar documenten en geld van haar familie om naar België te kunnen reizen (NPO, p. 6-7). Aan verzoekende partij werd op 14 oktober 2022 internationale bescherming toegekend en reeds op 14 januari 2023 reisde zij door naar België. Het is voor verzoekende partij niet mogelijk om op basis van dit eerder kortstondig verblijf na het verkrijgen van internationale bescherming en de juiste documenten, conclusies te trekken omtrent de mogelijkheden op vlak van huisvesting, werkgelegenheid, gezondheidszorg of het aanbieden van taalcursussen in Griekenland. Uit haar verklaringen blijkt bovendien dat zij slechts beperkte stappen ondernomen heeft om een leven uit te bouwen in Griekenland. Verzoekende partij slaagde erin om op Kreta voor enkele maanden werk te vinden bij een man met een olijfgaard, waar zij ook kon verblijven. Zij kon zelfs geld naar haar vrouw in Gaza sturen (NPO, p. 7 en 11). Deze man zou haar echter niet volledig betaald hebben en op het einde bedreigd hebben. Zij stelt dat zij vervolgens uit schrik om dit nogmaals mee te maken, geen pogingen meer ondernam om nog werk te zoeken (NPO, p. 13-14). Wanneer haar gevraagd wordt of zij bij Griekse instanties langsgesegaan is om hulp te vragen bij haar zoektocht naar huisvesting of werk stelt verzoekende partij dat zij geen kans maakt en dat zij in Kreta naar de bushalte ging om via daar werk te zoeken. Zij antwoordt aldus naast de kwestie. Vervolgens verklaart verzoekende partij dat zij door internationale organisaties naar bureaus gestuurd werd om huisvesting te zoeken, maar dat zij hier niet binnen mocht of weggestuurd werd. Wanneer haar gevraagd

wordt of zij geprobeerd heeft om dit aan te klagen, stelt zij enkel opnieuw dat er niemand naar haar zou luisteren dus dat zij dit niet gedaan heeft (NPO, p. 13-15). Bovendien dient er ook op gewezen te worden dat verzoekende partij wisselende verklaringen aflegt over het feit of zij een dak boven haar hoofd gehad heeft. Bij de DVZ verklaarde zij in een hotel verbleven te hebben en in Athene een dak boven haar hoofd gehad te hebben, terwijl zij tijdens het persoonlijk onderhoud verklaart daar op straat verbleven te hebben (NPO, p. 8). Daarnaast legt zij ook tegenstrijdige verklaringen af over de duur van haar laatste verblijf op Samos. In het begin van het persoonlijk onderhoud stelt zij namelijk dat zij van Kreta terugkeerde naar Samos en daar enkele dagen op straat verbleef (NPO, p. 7). Later geeft zij dan weer aan dat zij tijdens haar tweede verblijf op Samos er nog tweeëneenhalve maand verbleef (NPO, p. 12-13). Het feit dat verzoekende partij geen juist zicht geeft op haar verblijf in Griekenland heeft als gevolg dat zij ook geen juist beeld kan geven over de mogelijke problemen die zij in het land kende. Verzoekende partij doet in het verzoekschrift uitschijnen dat de tegenstrijdigheden enkel de chronologie van haar verblijf zouden betreffen, maar dit blijkt niet zo te zijn. Het komt de begunstigde van internationale bescherming toe om de nodige stappen te ondernemen om zijn rechten te doen gelden. Uit bovenstaande kan echter niet afgeleid worden dat verzoekende partij buiten haar eigen wil om in de onmogelijkheid was om haar rechten in Griekenland te doen gelden. Het komt in dit verband haar toe om de middelen die het recht en haar status in Griekenland hiertoe bieden terdege te gebruiken, hetgeen zij evenwel niet aantoont. Zij toont niet aan deze afdoende te hebben benut, laat staan uitgeput.

Zoals terecht in de bestreden beslissing gesteld wordt, blijkt het volgende:

“U blijkt ook in België in staat om al een jaar en twee maanden te werken (CGVS, p. 9). Daarnaast bleek u in het verleden steeds de nodige middelen/netwerk aan de dag te kunnen leggen om intern in Griekenland te kunnen reizen (van Samos naar Kreta en van Kreta naar Samos (CGVS, p. 8)) en om te reizen van Griekenland naar België (CGVS, p. 18). (...) Er dient dan ook besloten te worden dat u niet aannemelijk heeft gemaakt dat u als persoon die in Griekenland internationale bescherming geniet niet voldoende zelfredzaamheid aan de dag zou kunnen leggen om moeilijkheden die gepaard gaan met een integratie in de Griekse samenleving het hoofd te bieden. Nergens uit uw verklaringen blijkt dat de moeilijkheden om werk/huisvesting te vinden bovendien anders zouden zijn dan de moeilijkheden waarmee onderdanen van Griekenland geconfronteerd worden.”

Door in het verzoekschrift louter haar reeds afgelegde verklaringen te herhalen en te stellen dat het feit dat zij zowel in Griekenland als in België erin geslaagd is om werk te vinden, niet aantoont dat zij zelfredzaam is aangezien zij dit met behulp van anderen verkregen heeft, slaagt zij er niet in om de motieven van de bestreden beslissing in een ander daglicht te plaatsen. Het feit dat zij met behulp van anderen erin geslaagd is om werk te verkrijgen toont niet aan dat verzoekende partij niet zelfredzaam zou zijn.

Verzoekende partij stelt ten slotte in het verzoekschrift ook nog dat zij niet voldoende bevraagd werd over het politiegeweld waar zij slachtoffer van geworden zou zijn. Uit een eenvoudige lezing van de notities van het persoonlijk onderhoud blijkt echter dat zij hierover wel bevraagd werd, maar dat zij, zoals meerdere malen tijdens het persoonlijk onderhoud, niet steeds op de vragen antwoordt (NPO, p. 15-16). Daarnaast blijkt ook dat zij dit geweld niet aangeklaagd heeft bij hogere instanties. In tegenstelling tot wat verzoekende partij in het verzoekschrift stelt, mag er wel degelijk van haar verwacht worden dat zij het nodige doet om haar rechten te doen gelden.

Waar verzoekende partij kanttekeningen plaatst bij het gebrek aan mogelijkheden voor gezinshereniging in Griekenland, kan niet worden ingezien op welke wijze zij dergelijke wetskritiek, die betrekking zou hebben op de vigerende Griekse wetgeving, dienstig zou kunnen aanvoeren in het kader van onderhavig verzoek om internationale bescherming. Nog daar gelaten verzoekende partij evenmin aantoont dat zij deze kritieken in dit verband niet kon of kan doen gelden in Griekenland aan de hand van de mogelijkheden die de Griekse wetgeving haar terzake biedt, moet wat betreft de rechten die worden toegekend aan personen die internationale bescherming genieten in de respectieve lidstaten van de Europese Unie worden opgemerkt dat er hiertussen verschillen kunnen bestaan. Het gegeven dat er zulke verschillen bestaan vormt op zich evenwel geen vervolging, noch een reëel risico op het lijden van ernstige schade.

Waar verzoekende partij in het verzoekschrift ingaat op de situatie in Palestina, dient er opgemerkt te worden dat dit, hoe betreurenswaardig ook, niet relevant is voor de beoordeling van haar verzoek. De situatie wordt namelijk beoordeeld ten opzichte van het land waar zij internationale bescherming geniet, namelijk Griekenland.

Een algemene verwijzing, zoals in het verzoekschrift waarbij dienaangaande naar algemene landeninformatie wordt verwezen, naar de moeilijke (levens)omstandigheden voor begunstigden van internationale bescherming in Griekenland, volstaat niet om zonder meer aan te tonen dat verzoekende partij als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland buiten haar wil en haar persoonlijke keuzes om in een situatie van zeer verregaande materiële deprivatie verkeerde dan wel bij een terugkeer dreigt terecht te komen. Dit dient in concreto te worden aangetoond, waar verzoekende partij in gebreke blijft.

Verzoekende partij toont niet aan, ook al kan worden aangenomen dat haar situatie door onzekerheid of een verslechtering van haar levensomstandigheden gekenmerkt wordt, dat zij bij een terugkeer naar Griekenland in een situatie terechtkomt die zo ernstig is dat haar toestand kan worden gelijkgesteld met een onmenselijke of vernederende behandeling (HvJ 19 maart 2019, Ibrahim e.a., overweging 91). Ze toont niet aan dat zij bij een terugkeer naar Griekenland persoonlijk in een situatie zou belanden die kan worden beschouwd als onmenselijk of vernederend in de zin van artikel 3 van het EVRM of artikel 4 van het Handvest van de Grondrechten van de EU.

De verzoekende partij kan, gelet op de gedane vaststellingen, niet overtuigen dat er in haar hoofde sprake is van buitengewone omstandigheden die ertoe kunnen leiden dat zij, buiten haar wil en persoonlijke keuzes om, in een situatie van zeer verregaande materiële deprivatie terecht al komen. Zij maakt niet in concreto aannemelijk dat zij daadwerkelijk verhinderd was om in Griekenland in haar elementaire levensbehoeften te voorzien of om er aanspraak te kunnen maken op bepaalde basisvoorzieningen, noch dat zij zou worden blootgesteld aan onmenselijke en vernederende behandelingen in de zin van artikel 3 van het EVRM en van artikel 4 van het Handvest. Er zijn evenmin aanwijzingen dat de verzoekende partij verhinderd zou zijn om opnieuw tot het Griekse grondgebied te worden toegelaten. Verzoekende partij maakt zodoende niet op overtuigende wijze aannemelijk dat haar situatie kan worden aangemerkt als een situatie van uitzonderlijke aard zoals geduid door het Europees Hof van Justitie (in voornoemde rechtspraak), noch dat zij zich derhalve niet langer onder de internationale bescherming die haar in Griekenland werd verleend, kan stellen. De stelling dat de verzoekende partij in geval van terugkeer naar Griekenland zal worden blootgesteld aan onmenselijke of vernederende behandelingen is louter gebaseerd op hypothesen zonder dat de verzoekende partij aantoont dat zij persoonlijk in een situatie zou belanden die kan worden beschouwd als onmenselijk of vernederend in de zin van artikel 3 van het EVRM of artikel 4 van het Handvest van de Grondrechten van de EU.

7. Derhalve lijkt verzoekende partij geen elementen naar voren te brengen waaruit blijkt dat zij zich niet langer kan beroepen op de bescherming die reeds werd toegekend in Griekenland."

2. Door een verzoek tot horen in te dienen, maakt de verzoekende partij kenbaar dat zij het niet eens is met deze in de beschikking opgenomen grond (zij wordt overeenkomstig artikel 39/73, § 3 van de Vreemdelingenwet immers geacht met deze grond in te stemmen wanneer zij niet vraagt om te worden gehoord). In dit kader benadrukt de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) dat het verzoeken om een hoorzitting om alsnog zijn visie kenbaar te maken de enige functie van het verzoek tot horen is (cf. Wetsontwerp van 6 december 2010 houdende diverse bepalingen (II), Memorie van toelichting, Parl.St. Kamer, 2010-2011, nr. 53 0772/001, 25, 26) en dit verzoek zodoende niet mag beschouwd worden als een bijkomende memorie. Bovendien strekt het verzoek tot horen er niet toe de verzoekende partij de mogelijkheid te geven onvolkomenheden in het verzoekschrift, hetzij deze waarop in de beschikking overeenkomstig artikel 39/73, § 2 van de Vreemdelingenwet precies wordt gewezen, hetzij andere, alsnog recht te zetten. Ook het betoog ter terechtzitting vermag dit niet te doen.

3.1. De verwerende partij is niet ter terechtzitting verschenen.

3.2. Artikel 39/59, § 2 van de Vreemdelingenwet bepaalt als volgt:

"Alle partijen verschijnen ter terechtzitting of zijn er vertegenwoordigd. Wanneer de verzoekende partij noch verschijnt noch vertegenwoordigd is, wordt het beroep verworpen. De andere partijen die niet zijn verschenen of niet vertegenwoordigd zijn, worden geacht in te stemmen met de vordering of het beroep. In elke kennisgeving van een beschikking tot vaststelling van de rechtsdag wordt melding gemaakt van deze paragraaf."

Artikel 39/59, § 2 van de Vreemdelingenwet houdt niet in dat de Raad op grond van de afwezigheid van de verwerende partij ter terechtzitting verplicht zou zijn het beroep gegrond te verklaren en aldus de verzoekende partij te erkennen als vluchteling of haar de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen. Evenmin houdt deze bepaling een omkering van de bewijslast in. Zij heeft enkel tot gevolg dat de Raad de eventuele excepties en het verweer ten gronde in de nota met opmerkingen van de verwerende partij niet dient te beantwoorden (RvS 13 mei 2014, nr. 227.364; RvS 13 mei 2014, nr. 227.365).

4. In het proces-verbaal van terechtzitting van 7 april 2025 staat het volgende vermeld:

"Tolk 1406 legt de eed af en tolkt Arabisch

De kamervoorzitter nodigt uit om te reageren op de beschikking, voorwerp van de vraag tot horen. Tevens wijst de kamervoorzitter erop dat het neergelegde verslag van de hand van een psychotherapeute is, niet van

een psychiater of (erkende) psycholoog, bovendien werd dit attest niet ondertekend door desbetreffende persoon.

VzP bevestigt dit en weet niet waarom het attest niet ondertekend werd, ze kan enkel stellen dat ze pas recent dit document ontvangen heeft per email en gevoegd heeft bij haar aanvullende nota. Wat de beschikking betreft stelt ze dat haar bijzondere kwetsbaarheid wel is aangetoond door haar aanvullende nota met rapportering over zowel haar ernstige geestelijke maar ook lichamelijke gezondheidstoestand waaruit een intensieve begeleidingsnood blijkt. Daarnaast wijst ze op de algemene informatie inzake de problematische toegang tot de geestelijke gezondheidszorg in Griekenland vooral bij gebrek aan tolken, temeer zij er geen netwerk heeft waardoor ze zeker geen geestelijke gezondheidszorgen zal bekomen. Hierdoor zal ze niet voor zichzelf kunnen zorgen, laat staan dat ze toegang zou krijgen tot tewerkstelling. Wat betreft het probleem van gezinshereniging -zoals aangegeven in haar verzoekschrift- is ze het eens dat er verschillen (kunnen) bestaan tussen de diverse EU-lidstaten maar wat ze hiermee wou aangeven is dat de Griekse situatie voor haar inefficiënt is gezien dit een verslechtering voor haar toestand betekent. Ze verwijst hierbij naar het door haar geciteerde arrest van de Raad van 6 mei 2024 in haar verzoekschrift. Haar situatie is zeer ernstig gezien het risico op zeer ernstige deprivatie. Haar kwetsbaarheid blijkt evenzeer uit de humanitaire ramp voor haar gezin in Gaza. Dit alles noopt tot een zo groot mogelijke voorzichtigheid. Zoals een recent arrest van het Hof van Justitie stelt, kan de Raad i.c. een medisch onderzoek vorderen. Ze is radeloos, haar vader, moeder, broers en zussen leven hier in België.”

5. Verzoeker brengt ter terechtzitting, met voormelde argumentatie waarbij hij o.a. verwijst naar de door hem enkele dagen eerder bij aanvullende nota van 4 april 2025 overgemaakte stukken, geen concrete en dienstige argumenten of elementen bij die afbreuk doen aan de grond in de beschikking van 28 januari 2025 opgenomen grond.

5.1. In voormelde beschikking erkent de Raad dat blijkens de beschikbare landeninformatie er in Griekenland sprake is van een precare situatie waardoor de grootste voorzichtigheid en zorgvuldigheid zijn geboden bij de beoordeling van beschermingsverzoeken van statushouders in Griekenland. De situatie voor statushouders in en bij terugkeer naar Griekenland is ernstig en moeilijk, onder meer omwille van de administratieve obstakels waarmee zij worden geconfronteerd waardoor zij in zware en schrijnende levensomstandigheden kunnen terecht komen met belemmeringen inzake de toegang tot o.a. socio-economische en medische hulp. Er kan echter niet worden afgeleid dat de situatie van personen die er internationale bescherming hebben gekregen dermate ernstig is dat zij bij een terugkeer naar dat land *a priori* een reëel risico lopen om terecht te komen in een situatie van zeer verregaande materiële deprivatie waar de Griekse autoriteiten onverschillig tegenover (zouden) staan en een individuele beoordeling van hun situatie niet meer nodig is. De Raad leest in de informatie waarover hij beschikt geen situatie van “tekortkomingen die hetzij structureel of fundamenteel zijn, hetzij bepaalde groepen van personen raken”, waarbij deze “tekortkomingen een bijzonder hoge drempel van zwaarwegendheid bereiken” (HvJ 19 maart 2019, Ibrahim e.a., pt. 91). Aldus zijn de omstandigheden in Griekenland niet zo dat statushouders structureel op grote schaal en voor langere periodes het reële risico lopen dat zij daadwerkelijk niet kunnen voorzien in hun basisbehoeften zoals wonen, onderdak en eten en dat zij daarom een reëel risico lopen op een schending van artikel 4 van het Handvest en artikel 3 van het EVRM.

Verzoekers algemene verwijzing ter zitting naar de algemene informatie en stelling dat hieruit een problematische toegang blijkt tot de geestelijke gezondheidszorg in Griekenland bij gebrek aan tolken, laat niet toe anders te oordelen met betrekking tot de situatie van personen die internationale bescherming in Griekenland genieten, dan hetgeen hogervermeld en uiteengezet in de beschikking, met name dat niet blijkt dat de levensomstandigheden in Griekenland voor statushouders dermate ernstig is dat zij bij een terugkeer naar dat land *a priori* een reëel risico lopen om terecht te komen in een situatie van zeer verregaande materiële deprivatie waar de Griekse autoriteiten onverschillig tegenover (zouden) staan en een verdere individuele beoordeling van hun situatie niet meer nodig is.

Het is en blijft dus noodzakelijk om het verzoek te beoordelen op basis van verzoekers individuele omstandigheden. In dit verband moet rekening worden gehouden met “alle gegevens van de zaak” (HvJ 19 maart 2019, Ibrahim e.a., pt. 89). De individuele situatie en persoonlijke ervaringen van verzoeker in Griekenland zijn dus van wezenlijk belang bij de beoordeling van zijn beschermingsverzoek, waarbij het aan verzoeker toekomt om in dit verband de nodige concrete elementen aan te reiken die van aard zijn om het vermoeden dat hij zich kan beroepen op de beschermingsstatus die hem in Griekenland werd verleend en dat de rechten die daaruit voortvloeien zodanig zijn dat hij niet terechtkomt in een staat van zeer verregaande materiële deprivatie te weerleggen.

5.2. Zoals reeds in de beschikking van 28 januari 2025 werd vastgesteld, blijft verzoeker hiertoe in gebreke. Hij weerlegt voormeld vermoeden niet.

5.3. Verzoeker werd op 14 oktober 2022 erkend als vluchteling in Griekenland en heeft een Griekse verblijfsvergunning die nog geldig is tot en met 12 oktober 2025, zoals in de beschikking reeds werd aangegeven. Dit wordt niet betwist. Integendeel, in het verzoekschrift staat in dit verband duidelijk en uitdrukkelijk vermeld (p. 5): *“Er wordt niet betwist dat verzoeker door de Griekse asielinstanties op 14 oktober 2022 als vluchteling is erkend, noch dat hij houder is van een geldige Griekse verblijfsvergunning tot 12 oktober 2025 en een Grieks paspoort dat geldig is tot 18 december 2027”*.

Verzoeker schept op die manier duidelijkheid, daar waar hij hierover eerder -daarentegen- bewust informatie heeft achtergehouden en leugenachtige en bedrieglijke verklaringen aflegde. Immers, op de Dienst Vreemdelingenzaken (hierna: DVZ) ontkende hij een verzoek om internationale bescherming in Griekenland te hebben ingediend en de vluchtelingenstatus te hebben ontvangen. Hij gaf nadien op het CGVS aan en toe dat dit bewust, op aanraden van andere personen, valse verklaringen waren, ofschoon van een verzoeker om internationale bescherming ten alle tijden de volle(dige) medewerking en volledige en waarheidsgetrouwe verklaringen worden verwacht. Uit verzoekers verklaringen op het CGVS blijkt duidelijk dat het bewust om foutieve, valse verklaringen ging teneinde de Belgische asielinstanties te misleiden, waardoor de uitleg in de aanvullende nota dat vastgestelde tegenstrijdigheden in verzoekers verklaringen inzake zijn verblijf in Griekenland te wijten kunnen zijn aan zijn psychische toestand, hiervoor niet opgaat.

5.4. Waar verzoeker ter terechtzitting en in zijn aanvullende nota van 4 april 2025 met verwijzing naar rechtspraak van de Raad, zijn specifieke kwetsbaarheid benadrukt gezien o.a. de humanitaire situatie in Gaza en het feit dat zijn gezin er nog woont, wijst de Raad er vooreerst op dat in de beschikking hiermee reeds rekening werd gehouden.

In de beschikking wordt in dit verband opgemerkt: *“Verzoekende partij legt geen medische documenten neer omtrent haar psychische problemen. Zij brengt enkel een algemeen bericht van Ulysse van 20 juni 2024 bij over de pathogene effecten van de oorlog in Gaza op personen van Palestijnse origine die in België verblijven (stuk 2 bij het verzoekschrift). Hoewel er niet betwist wordt dat de situatie in Gaza een psychologische impact kan hebben op verzoekende partij, kan echter niet blijken dat verzoekende partij persoonlijk dermate zware psychische problemen ondervindt dat deze haar zelfstandig functioneren beïnvloeden. In het verzoekschrift stelt zij dat zij begonnen zou zijn met psychologische begeleiding, maar zij legt hiervan geen bewijs neer.”*

Hoewel verzoeker thans wel, gevoegd bij de aanvullende nota van 4 april 2025, stukken bijbrengt omtrent zijn psychologische problemen en het feit dat hij hiervoor in België wordt opgevolgd, zijn die stukken niet van aard anders te oordelen en besluiten inzake verzoekers kwetsbaarheid dan hetgeen hierover wordt geoordeeld in de beschikking van 28 januari 2025.

In de eerste plaats wijst de Raad er opnieuw op dat, zoals eerder ter zitting al uitdrukkelijk gebeurde, de neergelegde verslagen van 28 maart 2025 en 1 april 2025 zijn opgesteld door een psychotherapeute, en dus niet afkomstig zijn van een psychiater of (klinische) psycholoog.

Daarnaast wordt vastgesteld dat, zoals eveneens ter zitting werd opgemerkt, de neergelegde verslagen afkomstig van een psychotherapeute niet door die therapeute zelf zijn ondertekend, wat de bewijswaarde ervan op de helling zet. Zo dit te verklaren valt doordat verzoeker die stukken recent per mail doorgestuurd kreeg, werpt de inhoud van de documenten van de psychotherapeute hoe dan ook geen ander licht op hetgeen eerder werd vastgesteld inzake verzoekers specifieke kwetsbaarheid.

Dat verzoeker kampt met psychologische problemen wordt geenszins betwist, doch blijkt uit voormelde verslagen waarin o.a. sprake is van slaap- en concentratieproblemen, veel stress, angst en piekeren alsook depressieve gevoelens en tevens onder meer ook hoofdpijn, doch uit die verslagen kan niet blijken en verzoeker maakt (zodoende) niet aannemelijk dat hij omwille van zijn gezondheidstoestand over een bijzondere kwetsbaarheid beschikt die hem zou verhinderen zijn rechten te doen gelden, verbonden aan zijn status toegekend in Griekenland.

Noch uit de bijgebrachte documenten noch uit verzoekers verklaringen kan worden afgeleid dat zijn psychische problemen belangrijke negatieve gevolgen voor zijn zelfstandig functioneren, autonomie en zelfredzaamheid met zich meebrengen. Evenmin blijkt dat verzoeker omwille van zijn gezondheidstoestand zeer moeilijk of niet in Griekenland zal kunnen werken of beroep zal kunnen doen op sociale bijstand. Ook blijkt niet dat de gezondheidstoestand van verzoeker de toegang tot gezondheidszorg, huisvesting en tewerkstelling onredelijk moeilijk of zelf onmogelijk maakt(e).

In de mate verdere psycho-medische opvolging noodzakelijk is, toont verzoeker niet aan dat hij in Griekenland geen toegang zal hebben tot eventuele benodigde medische en/of psychologische ondersteuning. Zo is zijn Griekse verblijfsvergunning nog geldig. Voorts blijkt uit niets en verzoeker toont niet

aan dat hij, om redenen voorzien in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, in Griekenland geen toegang zou hebben tot de gezondheidszorg.

In de mate dat kan worden aangenomen dat er in Griekenland een kwaliteitsverschil mogelijk is in vergelijking met België op vlak van gezondheidszorg en sociale bescherming, volstaat dit op zich niet om te besluiten dat verzoeker bij een terugkeer naar Griekenland zou belanden in een situatie die kan worden beschouwd als onmenselijk of vernederend in de zin van artikel 3 van het EVRM of artikel 4 van het Handvest van de Grondrechten van de EU. Evenmin houdt zulk kwaliteitsverschil verband met de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Hetzelfde geldt immers voor de Griekse onderdanen. Bovendien hebben personen die internationale bescherming genieten, recht op een ziektekostenverzekering onder de voorwaarden die de wet aan Griekse burgers stelt. Het komt verzoeker toe, in navolging van de relevante rechtspraak van het Hof van Justitie, om *in concreto* aan te tonen dat hij zijn rechten en voordelen niet zou kunnen laten gelden in Griekenland en dat hij, zoals *in casu* aangevoerd, als statushouder geen toegang heeft tot medische (geestelijke gezondheids)zorg. Verzoeker slaagt hier echter niet in. Hij toont hoe dan ook niet concreet aan en maakt niet aannemelijk dat hij in Griekenland, dit mogelijks met de hulp van de Griekse autoriteiten of hulporganisaties, geen toegang zal hebben tot of kunnen genieten van de nodige sociale bijstand en gezondheidszorg.

Verzoekers psychologische problematiek staat hem bovendien niet in de weg om op de arbeidsmarkt actief te zijn, zoals blijkt uit het eveneens bij de aanvullende nota gevoegde attest van zijn Belgische werkgever d.d. 19 februari 2025 waarin verzoeker wordt omschreven als een harde werker die op een waardevolle manier aan het team bijdraagt en waarin staat te lezen dat indien verzoekers verblijfsstatus in België dit zou toelaten verzoeker een contract van onbepaalde duur zou worden aangeboden. Verzoekers werkgever vermeldt tevens dat verzoeker analfabeet is -hij kan niet lezen en schrijven-, hetgeen ook in een andere getuigenis wordt aangegeven, maar dat hij geen moeite heeft met het verstaan van de Nederlandse taal, hetgeen aantoont dat verzoeker op relatief korte tijd zaken zoals de in het land gesproken taal kan aanleren en hierin dus zelfstandig en zelfredzaam is. Dat verzoeker, zoals in de aan diezelfde aanvullende nota gevoegde getuigenis van zijn broer A. H. zijn job aan zijn broer te danken heeft die in hetzelfde bedrijf werkt en hem dagelijks begeleidt bij het werk en de werkplanning, neemt niet weg dat verzoeker, niettegenstaande zijn psychische kwetsbaarheid, in staat is om op de arbeidsmarkt actief te zijn. Verzoeker was hiertoe ook eerder in Griekenland, en dat zonder (de aanwezigheid en bijstand van een derde) netwerk aldaar, in staat, zoals in de beschikking wordt opgemerkt, met verwijzing naar zijn verklaringen waaruit blijkt dat verzoeker er in Griekenland in slaagde om op het Griekse eiland Kreta voor enkele maanden werk te vinden bij een man met een olijfgaard, bij wie hij ook kon verblijven en hetgeen hem de mogelijkheid bood om geld naar zijn vrouw in Gaza te sturen (punt 6 van de beschikking). Verzoeker ondernam nadien in Griekenland, toen zijn werkzaamheden op de olijfgaard stopten door wanbetaling en bedreigingen, evenwel geen pogingen meer om elders nog naar werk te zoeken.

In weerwil van wat verzoeker ter zitting voorhoudt, tonen de 2 verslagen van een psychotherapeut niet aan dat hij niet of onvoldoende zelfredzaam is om in Griekenland de aan zijn internationale beschermingsstatus verbonden rechten en voordelen te laten gelden, zoals inzake de toegang tot o.a. de arbeids- en woningmarkt en gezondheidszorg, en om de middelen die het recht en zijn status hem hiertoe bieden ten volle te benutten en uit te putten.

Verzoeker toont ook niet aan dat, ofschoon de huidige situatie in Gaza en het feit dat zijn gezin -verzoeker voegt ter staving hiervan foto's aan zijn aanvullende nota- en mogelijks andere familie en dierbaren er heden verblijven, gevolgen heeft voor zijn psychisch welzijn, hij hierdoor dermate beïnvloed wordt dat hij over een bijzondere kwetsbaarheid beschikt die hem zou verhinderen zijn rechten te doen gelden verbonden aan zijn status toegekend in Griekenland of die belangrijke gevolgen zouden hebben voor zijn zelfstandig functioneren. Dit blijkt nergens concreet uit en wordt niet concreet en op overtuigende wijze aangetoond.

5.5. Met de zeer algemene opmerking ter zitting dat verzoeker in Griekenland niet voor zichzelf zal kunnen zorgen, laat staan toegang zal krijgen tot tewerkstelling, werpt verzoeker geen ander licht op en doet hij geen afbreuk aan het voorgaande. In de beschikking werd eerder, met verwijzing naar pertinente vaststellingen van de bestreden beslissing, erop gewezen dat verzoeker in Griekenland over de nodige middelen beschikte om binnen Griekenland te kunnen reizen, zoals van Samos naar Kreta en in de omgekeerde richting, en om te reizen van Griekenland naar België. Verzoeker maakt niet aannemelijk dat hij als persoon die in Griekenland internationale bescherming geniet niet voldoende zelfredzaamheid aan de dag zou kunnen leggen om moeilijkheden die gepaard gaan met een integratie in de Griekse samenleving het hoofd te bieden. Nergens uit zijn verklaringen blijkt bovendien dat de moeilijkheden om werk/huisvesting te vinden anders zouden zijn dan de moeilijkheden waarmee onderdanen van Griekenland geconfronteerd worden. Verzoeker beschikt daarenboven, via zijn familie in België, over een netwerk dat hem de nodige (financiële) steun kan bieden teneinde bij een terugkeer naar Griekenland zijn weg er opnieuw te vinden en om er eventuele obstakels/moeilijkheden bij een (re-)integratie in Griekenland het hoofd te bieden.

5.6. Wat betreft de problematiek van gezinshereniging, werd er in de beschikking al op gewezen dat op wetgevend vlak, en dus ook in de praktijk, er verschillen (kunnen) bestaan tussen de diverse EU – lidstaten. Verzoeker erkent dit ter zitting, doch stelt dat de Griekse situatie voor hem inefficiënt is gezien dit een verslechtering voor zijn toestand betekent. Het volstaat in dit verband erop te wijzen dat aangezien aan verzoeker in Griekenland internationale bescherming werd toegekend, slechts zijn situatie in en bij terugkeer naar die EU-lidstaat *in casu* relevant is, waarbij, zo wordt herhaald en benadrukt, het verzoeker toekomt om de nodige concrete elementen aan te reiken die van aard zijn om het vermoeden dat hij zich kan beroepen op de beschermingsstatus die hem in Griekenland werd verleend en de rechten die daaruit voortvloeien zodanig zijn dat hij er niet terechtkomt in een staat van zeer verregaande materiële deprivatie te weerleggen. Door er louter op aan te sturen dat de mogelijkheden op het vlak van gezinshereniging ruimer zijn in België dan in Griekenland, blijft verzoeker hiertoe in gebreke en gaat hij aan het voorgaande voorbij, namelijk dat slechts zijn situatie in en bij terugkeer naar Griekenland hier dienstig en van belang/aan de orde is en niet die in België. Waar ter zitting verwezen wordt naar welbepaalde arresten van de Raad, is dit niet dienstig. De verwijzing naar die rechtspraak is ter zake niet dienstig bij gebrek aan precedentenwerking. Rechterlijke beslissingen hebben in de continentale rechtstraditie geen precedentenwerking. Daarenboven dient elk verzoek om internationale bescherming individueel te worden onderzocht, rekening houdend met de elementen eigen aan het concrete geval, zoals hier gebeurt.

5.7. Dat verzoeker in België familie heeft wonen die hier internationale bescherming hebben verkregen en bij wie hij graag zou wil blijven, is, net als het feit dat hij wakker ligt van zijn in Gaza verblijvend gezin en niets liever wil dan met hen herenigd worden, ten eerste begrijpelijk. Dit neemt niet weg dat *in casu* in de context van zijn beschermingsverzoek in België en voorliggend beroep bij de Raad, in het licht van de relevante (Europese) regelgeving en rechtspraak van het Hof van Justitie slechts zijn situatie in en bij terugkeer naar Griekenland wordt onderzocht en beoordeeld. Verzoeker merkt ter zitting weliswaar erg algemeen op dat zijn situatie zeer ernstig is gezien het risico op zeer ernstige deprivatie, doch hij toont niet *in concreto* aan dat zijn situatie in Griekenland een was van of dat bij een terugkeer naar Griekenland een situatie van zeer verregaande materiële deprivatie dreigt zoals geduid door het Hof van Justitie in de reeds ruim aangehaalde relevante rechtspraak van het Hof. Dit werd eerder in de beschikking vastgesteld en de door verzoeker nadien en ter zitting aangehaalde elementen en argumenten zijn niet van aard anders te doen besluiten.

5.8. Wat betreft de opmerking ter zitting van verzoeker dat volgens een recent arrest van het Hof van Justitie de Raad een medisch onderzoek kan vorderen, betreft dit zoals verzoeker met zijn eigen bewoordingen aangeeft een mogelijkheid en geen verplichting. De Raad acht te dezen, in het licht van de gegevens waarover hij beschikt, een dergelijk onderzoek niet nodig.

6. Bijgevolg wordt, gelet op hetgeen voorafgaat, geen afbreuk gedaan aan de in de beschikking opgenomen grond. Verzoeker brengt aldus geen elementen naar voren waaruit blijkt dat hij zich niet langer kan beroepen op de bescherming die hem reeds werd toegekend in Griekenland.

7. Kosten

Gelet op het voorgaande past het de kosten van het beroep ten laste te leggen van de verzoekende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

Het beroep wordt verworpen.

Artikel 2

De kosten van het beroep, begroot op 186 euro, komen ten laste van de verzoekende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vijftiende april tweeduizend vijftiende door:

M. RYCKASEYS,

kamervoorzitter

M. DENYS,

griffier

De griffier,

De voorzitter,

M. DENYS

M. RYCKASEYS